

ligt. Principielt er jeg enig i, at Amtsrådet selv skal vælge sin Formand, men jeg tror, at Spørgsmaalets Løsning hører sammen med en Omordning af Amtsrådenes Stilling i Almindelighed. Naar vi kommer saa vidt, skal jeg være villig til at bidrage mit til, at Amtsrådet selv kommer til at vælge sin Formand, men ogsaa først da, thi hver Ting til sin Tid.

Der blev for Resten i Gaar ved Sogneraadforeningernes Møde i Aarhus forhandlet ret indgaaende om Nødvendigheden af at faa en ny Landkommunallov, i hvilken mange af de nye Bestemmelser, som er givet paa forskellige Omraader med Hensyn til Sogneraadenes Ret til at disponere uden Amtsrådets Samtykke, blev indarbejdede. Jeg erkender, at der kan være nogen Grund til at tage denne Sag op, men der er jo en Grænse for, hvor meget man kan tage op paa en Gang, og jeg tror ikke, jeg kan give noget Løfte om en Kodifikation af Forandringerne i Landkommunallovens Bestemmelser i denne Rigsdagssamling; men Ministeriet skal have sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen.

Det er de Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at fremkomme med. De kan sammenfattes i dette, at bortset fra Bestemmelsen om den privilegerede Valgret kan jeg ikke give de foreslaaede Valgbestemmelser min Tilslutning.

Poul Christensen: Den højtærede Minister holdt jo paa Skatten som Betingelse for kommunal Valgret, men anviste den Vej at forandre de bestaaende Skatteregler. Jeg ved ikke, om jeg kan opfatte dette som en lille Indrømmelse fra Ministerens Side af, at de bestaaende Regler, med Hensyn til hvilke der jo hersker stor Uensartethed mellem København og det øvrige Land, trænger til at ændres; thi saa er der Mulighed for, at vi alligevel kan komme til at drøfte disse Forhold og skabe større Ligelighed, end der findes i Øjeblikket. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa en Drøftelse af dette Lovforslags Enkeltheder, men kun sige, at det radikale Venstres Stilling til Lovforslaget er givet under Hensyn til de Lovforslag, som vi i de foregaaende Aar har indbragt om dette Emne. Jeg beklager, at disse Forslag ikke er blevet fremmede med den tilbørlige Kraft. Nu faar vi se, om vi fanger bedre Held i Aar med dette Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Borgbjerg): Den højtærede Ministers Svar indeholdt jo selvfølgelig ikke nogen Tilslutning

til vort Forslag, men jeg maa dog paa den anden Side anerkende, at det paa et væsentligt Punkt ydede Tilslutning, nemlig til Forslaget om den privilegerede Valgrets Afskaffelse. Jeg maa vel ogsaa udtale min Glæde over, at den højtærede Minister ikke paa noget andet Punkt stillede sig absolut afvisende. Den højtærede Indenrigsminister hævdede stærkt, at Betingelsen for at faa kommunal Valgret burde være Skatteydelse; var der saa noget galt, maatte det ændres paa den Maade, at vi ændrede Skattereglerne, derimod ikke ved at denne Betingelse blev ophævet. Vi fra vor Side erkender, og dette har selvfølgelig ogsaa været Genstand for vor Overvejelse, inden vi forelagde vort Lovforslag, vi erkender, at man naturligvis kan gaa to Veje, naar man vil have den almindelige Valgret fuldt gennemført i Kommunerne. Man kan gaa den Vej, vi er gaaede, at se bort fra Skatten; og man kan ogsaa gaa den Vej at gøre den hidtidige kommunale Valgordnings Forudsætning effektiv, den Forudsætning, at alle skal sættes i Skat. Vi fra vor Side vil ikke principielt afvise at slaa ind paa denne Vej, vi skal gerne være villige til at forhandle derom, ligesom vi ogsaa tidligere har støttet det Forslag, der er fremkommet fra radikal Side, hvori man bevarede Skatteydelsen som Betingelse for Valgret. Jeg tror ogsaa, at den Tid snart maa være kommet, da vi søger at faa denne Forudsætning, som man altid har hævdet, realiseret. Hvis ærede Medlemmer vil gennemgaa denne Sags Historie, navnlig de forskellige Forespørgsler fra Venstre, vil de se, at man altid har haft den Forudsætning, at alle skal sættes i Skat. Dette er desværre ikke blevet Praksis endnu. Vi har nogle Kommuner, hvor man sætter alderdomsunderstøttede i Skat og derved sikrer dem Valgretten, og andre, hvor dette ikke sker. Praksis er løs og usikker, saa hele dette Forhold trænger i høj Grad til at føres ind i et fast Leje.

Paa Frederiksberg har man, som sagt, ved at stryge de nederste Skatteydere berøvet de paagældende deres Valgret. Den højtærede Indenrigsminister mente, at det havde været klogere, hvis jeg ikke havde omtalt denne Begivenhed, idet det forekom ham, at den kunde stille mine Meningsfæller derude i en besynderlig Belysning. Det tror jeg ikke, han har Ret i. Det er vist nok rigtigt — jeg husker ikke alle Enkeltheder i den Sag —, at to Medlemmer, vistnok en Socialdemokrat og en Radikal, derude har protesteret mod den